

prima instanță – Sv. Vîșcu
instanța de apel – A. Panov, A. Nogai, I. Muruianu
instanța de recurs – V.Doagă, Iu.Oprea, D. Mardari

Dosar nr.3rh-53/16

ÎNCHEIERE

mun. Chișinău

11 mai 2016

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire declarată de avocatul Dumitru Pavel și Adrian Gîțu, director general al Întreprinderii cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societatea cu răspundere limitată împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2016 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată în ordinea contenciosului administrativ, de Întreprinderea cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societatea cu răspundere limitată împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului privind anularea art. 3 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 32 din 19 martie 2014,

a c o n s t a t a t:

La data de 10 aprilie 2014 Întreprinderea cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societatea cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului, solicitînd anularea art. 3 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr.32 din 19 martie 2014 în privința sancționării postului Jurnal TV.

Întru susținerea cererii de chemare în judecată, reclamantul Întreprinderea cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societatea cu răspundere limitată a menționat că, prin art. 3 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 32 din 19 martie 2014, postul de televiziune Jurnal TV a fost sancționat cu avertizarea publică pentru derogări de la prevederile pct.3.1. lit. a) din licența de emisie seria AA nr.073710 din 03 iulie 2009 și prevederile art. 7 alin. (4) lit. c) Codul Audiovizualului, în conformitate cu art. 38 alin. (2) lit. f) și alin. (3) lit. a) din Codul Audiovizualului.

Consideră reclamantul, că examinarea chestiunii sancționării acestuia a purtat un caracter unilateral și formal, cu încălcarea flagrantă a procedurii stabilite și având intenția clară de persecutare.

Astfel în situația lor, de către pârți nu a fost respectată procedura informării, cunoscând despre o monitorizare ce îi privea, post-factum, la data de 13 martie 2014 când deja erau rezultatele monitorizării.

La caz monitorizarea a fost efectuată de Consiliul Coordonator al Audiovizualului și aprobată prin decizia nr.11 din 29 ianuarie 2014, nu are caracter de sancționare și, prin urmare, era absolut obligatorie publicarea în Monitorul Oficial a deciziei nr. 11 din 29 ianuarie 2014 pentru ca aceasta să intre în vigoare și pentru a legitima efectuarea monitorizării în perioada 10-25 ianuarie 2014 conform alin. (3) art. 40 al Codului Audiovizualului. Iar în condiția în care decizia nr. 11 din 29 ianuarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial abia la data de 28 februarie 2014, ea nu poate legaliza post-factum monitorizarea efectuată în perioada 10-25 ianuarie 2014 și rezultatele acesteia, care au stat la baza adoptării deciziei nr.32 din 19 martie 2014.

În aceste condiții, reclamantul consideră că, sub aspect procedural, decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr.32 din 19 martie 2014 este ilegală, punând la bază o monitorizare aprobată prin decizia nr. 11 din 29 ianuarie 2014 și care a fost publicată în Monitorul Oficial după ce a avut loc monitorizarea. Din acest considerent, afirmă că pârta a demonstrat, iarăși, intenția de a persecuta reclamanta.

La fel, reclamanta a menționat că, verificând registrul de stat al controalelor publicat pe pagina <http://www.controale.gov.md> nu a găsit înregistrat controlul efectuat de Consiliul Coordonator al Audiovizualului în perioada 17 noiembrie 2013-19 noiembrie 2013, fapt ce contravine prevederilor art.8 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Totodată, reclamanta a specificat că, prin scrisoarea expediată pe e-mail la data de 13 martie 2014, pârta a prezentat reclamantei proiectul deciziei de sancționare. La data de 18 martie 2014, prin scrisoarea nr. 239-E/04, reclamanta a expediat pârtei un răspuns motivat cu contra-argumente asupra proiectul deciziei de sancționare.

În decizia nr.32 din 19 martie 2014, pârta, în mod tendențios, a considerat că poate examina cauza și sancționa postul Jurnal TV, fără a combate toate argumentele reclamantei expuse pe 2 pagini, prin scrisoarea nr. 239-E/04 din 18 martie 2014.

Astfel, pârta nu a dorit să se expună asupra argumentelor invocate de reclamant privitor la obligativitatea publicării deciziei nr.11 din 29 ianuarie 2014 în Monitorul Oficial înainte de a fi efectuată monitorizarea în perioada 10-25 ianuarie 2014. De asemenea, pârta a evitat să combată argumentul potrivit căruia controlul efectuat de Consiliul Coordonator al Audiovizualului este un control inopinat și trebuie să fie înregistrat la Cancelaria de Stat, care nu a fost realizat până în prezent, fapt ce anulează rezultatele controlului.

Mai mult ca atât, în decizia contestată nr. 32 din 19 martie 2014, pârta a făcut referire doar la anumite argumente ale reclamantei, dar nu și-a motivat decizia de aplicare a sancțiunii, astfel, prin acțiunile sale și adoptarea art.3 din decizia nr.32 din 19 martie 2014, pârta a acționat doar în vederea sancționării, iar în această privință reclamanta atrage atenția instanței asupra faptului că în adresa lor a fost expediat

proiectul deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului, care era expus doar în direcția de aplicare a unei sancțiuni, faptele erau prezentate deja ca fiind constatate ca reprezentând și constituind abateri, prevederile legale indicate erau specificate ca fiind deja încălcate, nelăsând loc de interpretare și de posibilă „răzgîndire” a membrilor Consiliului Coordonator al Audiovizualului, fără a se ține cont de prezumția nevinovăției.

Prin această conduită consideră că, pîrîta a manifestat o atitudine de răzbunare care pe lîngă faptul că a fost complice al acțiunilor concertate de sistare a retransmisiei postului Jurnal TV în rețelele de cablu ale operatorilor de servicii TV, a monitorizat această perioadă neagră a democrației Republicii Moldova și a constatat criticarea negativă de către postul Jurnal TV a acțiunilor Consiliului Coordonator al Audiovizualului și ale celui care a pus la cale sistarea emisiei - Vladimir Plahotniuc. Această critică realizată în contextul autoapărării postului Jurnal TV, a fost catalogată de Consiliul Coordonator al Audiovizualului ca abatere de la respectarea prevederilor art.7 din Codul audiovizualului.

Mai mult decît atît, reclamanta consideră că, acțiunile pîrîtei urmăresc persecutarea pentru faptul că, anterior, reclamanta a solicitat demisia în corpore a membrilor Consiliului Coordonator al Audiovizualului, acțiunile cărora au fost deconspirate și catalogate ilegale în instanțele de judecată.

Cît privește fondul presupuselor norme încălcate și constatate de către pîrît în decizia nr.32 din 19 martie 2014, reclamanta a specificat că, invocarea lor nu este în nici un fel relevantă cazului, din moment ce nu a fost respectată procedura legală de efectuare a monitorizării și de aplicare a sancțiunilor.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 38 alin. (9) din Codul Audiovizualului și art. 8, 16, 16, 21, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a), b), c) din Legea contenciosului administrativ.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iunie 2015 acțiunea s-a respins ca nefondată (f.d.21-30 vol.II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 s-a respins cererea de apel depusă de Întreprinderea cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societatea cu răspundere limitată, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iunie 2015 (f.d. 66-82 vol.II).

La 22 ianuarie 2016 Adrian Gîtu Directorul general, în interesele recurentului Întreprinderea cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societatea cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iunie 2015, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, pronunțînd o hotărîre nouă, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată și dispusă anularea pct.3 al deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr.32 din 19 martie 2014.

Prin încheierea din 10 martie 2016 Curtea Supremă de Justiție a declarat inadmisibil recursul depus de Directorul general, Adrian Gîtu, în interesele recurentei întreprindere cu capital străin ”Jurnal de Chișinău Plus” societate cu răspundere limitată.

La 04 aprilie 2016 Adrian Gîțu, Director General al Întreprinderii cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" societate cu răspundere limitată și avocatul Dumitru Pavel au depus cerere de revizuire în interesele Întreprinderii cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" societate cu răspundere limitată prin care au solicitat casarea integrală a încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2016.

În motivarea cererii de revizuire au invocat existența unei erori judiciare comisă de către instanța de recurs.

În acest context, relevă că la materiale cauzei a fost anexat Ordinul nr. 47/1 din 01 decembrie 2009, prin care este numit în funcția de Director General al societății cu răspundere limitată "Jurnal de Chișinău Plus", Adrian Gîțu, începînd cu data de 01 decembrie 2009, contrasemnat de administratorul persoanei juridice respective, Val Butnaru și ștampilat cu sigiliul întreprinderii.

Prin urmare, instanța de recurs cunoștea că atribuțiile de administrator al societății au fost în totalitate delegate lui Adrian Gîțu, care a fost angajat în calitate de Director general. Or Adrian Gîțu deține o funcție administrativă de conducere în cadrul societății, iar drepturile și obligațiile sale sunt reglementate atât de Codul muncii cât și de Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată.

De asemenea, au invocat că potrivit art. 75 alin. (2) din Codul de procedură civilă, persoanelor juridice se susțin în instanța de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limite împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți al persoanei juridice sau de către avocați. Conducătorul organizației își confirmă împuternicirile prin documentele prezentate în judecată ce atestă funcția sau calitatea lui de serviciu.

Respectiv, au reținut că procesele persoanelor juridice pot fi susținute de organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice sau de către avocați.

De asemenea, au conchis că prevederile legale aferente necesității confirmării împuternicirilor au fost respectate și întrunite la data examinării și respingerii cererii de recurs, însă instanța de recurs nu a cunoscut acest fapt, pe care l-au confirmat documentar și anume prin ordinul nr. 47/1 din 01 decembrie 2009, contractul individual de muncă nr. 47/1 din 01 decembrie 2009 și fișa de post, prin care sunt stipulate expres drepturile și obligațiile funcției deținute de Adrian Guțu.

Suplimentar, au menționat că la moment Adrian Gîțu a fost și este unica persoană cu dreptul de a semna din numele societății comerciale toate cererile, inclusiv cele de recurs.

Mai susține revizuentul că cererea de revizuire se motivează prin prisma prevederilor stabilite de art.449 lit. b) Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art.451 alin. (1) Codul de procedură civilă cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicîndu-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexîndu-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Examinînd motivele invocate de revizuent Colegiul ajunge la concluzia că cererea de revizuire depusă urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Astfel reieșind din prevederile art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă, temei de declare a revizuirii poate fi dacă că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

 n acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, unul din aspectele fundamentale a supremației legii este principiul securității raporturilor juridice, care instituie, printre altele, în cazul în care instanțele judecătorești au stabilit definitiv o chestiune, hot r rea lor nu ar trebui pusă la îndoială (a se vedea *Brumărescu versus România* [MC], nr. 28342/95, para. 61, CEDO 1999- VII, și *Roșca versus Moldova*, nr. 6267/02, para. 24, 22 martie 2005).

Se impune respectarea principiul *res judicata*. Soluția definitivă a unei instanțe judecătorești nu poate fi repusă în discuție ulterior, procesul soluționat definitiv nu mai poate fi redeschis pentru a se proceda la o nouă examinare a cauzei (CtEDO, *Brumărescu c. României*, 1999, para. 61, *Roșca c. Moldovei*, 2005, para. 24).

Analiz nd argumentele invocate de către revizuent în raport cu prevederile art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă, instanța reține că, argumentele în cauză nu pot servi drept temei de revizuire și nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de admisibilitate, incluz nd și motivele pe care se întemeiază, cererea de revizuire dedusă judecății este inadmisibilă în raport cu condițiile textului.

Astfel, instanța de judecată reiterează că, dreptul de a contesta hot r rile judecătorești prevăzut de art. 81 Cod de procedură civilă, ca un drept exclusiv al participanților la proces, este parte componentă a principiul disponibilității părților, care este prevăzut la art. 27 Codul de procedură civilă și care prevede că, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul r nd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

 n conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul civil, persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator.

Reprezentarea procesuală a persoanei juridice este prevăzută de art. 75 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă precum și de art. 80 Codul de procedură civilă.

Respectiv, art. 75 alin. (2) Cod de procedură civilă stipulează că, procesele persoanelor juridice se susțin în instanța de judecată de către ***organele lor de administrare***, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiaari.

Conform, Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, organele de administrare a societății cu răspundere limitată sunt adunarea generală, consiliul societății și administratorul.

În acest context, art. 61 alin. (2) din Codul civil, prevede că au calitatea de administrator persoanele fizice care, prin lege sau **prin actul de constituire**, sînt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice. De asemenea, art. 70 alin. (3) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, prevede că datele despre desemnarea și eliberarea administratorului, precum și despre identitatea acestuia, se prezintă pentru înregistrare în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Potrivit Extrasului din Registrul de stat al persoanei juridice nr. 20151 din 29 august 2013 administratorul întreprinderii cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" societate cu răspundere limitată este Butnaru Valentin (f.d. 9, Vol. I).

În conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. b) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, administratorul este în drept să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată.

Dreptul administratorului de a elibera altor persoane mandat pentru săvîrșirea unor anumite acte juridice, dacă aceasta nu este interzis prin actul de constituire este prevăzut de art. 71 alin. (1) lit. c) din Legea privind societățile cu răspundere limitată.

Astfel, instanța de recurs reiterează că cererea de recurs depusă la 25 ianuarie 2016 de întreprinderea cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" societate cu răspundere limitată asupra hotărîrii Judecătoriai Centru din 24 iunie 2015 și asupra deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 este semnată de Adrian Gîțu, în calitate de Director general, numit în funcția respectivă de către Valentin Butnaru, administratorul întreprinderii cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" societate cu răspundere limitată, prin ordinul nr. 47/1 din 01 decembrie 2009 (f.d. 12, Vol. I).

În acest context, art. 80 alin. (1) din Codul de procedură civilă, stabilește că împuternicirile persoanei juridice trebuie să fie formulate într-o procură, eliberată și legalizată în modul stabilit de lege. Procurile se eliberează în numele persoanei juridice cu contrasemnătura administratorului ei sau a unei alte persoane împuternicite, adevărite prin acte de constituire și sigilate cu ștampila acestei organizații (alin. (3) al articolului în cauză).

Respectiv norma procesuală statuează expres forma de reprezentare a persoanelor juridice.

Totodată, la materialele cauzei a fost anexată procura nr. 8155 din 22 noiembrie 2012, potrivit căruia Gîțu Andrian este împuternicit să reprezinte întreprinderea cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" în toate instanțele judiciare și să atace hotărîrile judecătorești (f.d. 10-11).

Conform procurii respective, procura este valabilă pe un termen de 3 ani.

Cererea de recurs a fost depusă la 25 ianuarie 2016, în timp ce procura și-a încetat efectele la 22 noiembrie 2015.

Cu referire la ordinul 47/1 din 01 decembrie 2009 prin care Gîțu Adrian este angajat în calitate de director general, contractul individual de muncă nr. 47/1 din 01 decembrie 2009 și fișa de post a funcției directorului general, Adrian Gîțu, instanța de judecată menționează că actele respective, stabilesc natura raporturilor de muncă dintre salariat și angajator însă nu și împuternicirile procesual civile exclusive ale părților, or funcția de director general potrivit legii și Extrasului din registrul persoanelor juridice nu reprezintă o funcție de administrare cu dreptul de a reprezenta

societatea comercială în raport cu terții și în fața instanței de judecată fără procură.

Mai mult ca atât, după cum e menționat supra, Legea privind societățile cu răspundere limitată prevede dreptul de reprezentare a societății cu răspundere limitată fără procură, doar a administratorului.

Cu referire la alegațiile privind limitarea accesului către o cale de atac, instanța de judecată menționează următoarele.

În Golder către Regatul Unit al Marii Britanii, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că, dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, ci poate face obiectul unor limitări. Acestea sunt implicit permise întrucât dreptul de acces la justiție necesită prin însăși natura sa o reglementare din partea statelor, reglementare care poate să varieze în timp și spațiu, în funcție de nevoile și resursele de care dispun comunitatea și persoanele individuale. În stabilirea acestor reglementări, statele beneficiază de o anumită marja de apreciere.

În conformitate cu prevederile art.270, 453 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de avocatul Dumitru Pavel și Adrian Gîțu, director general în interesele întreprinderii cu capital străin "Jurnal de Chișinău Plus" societate cu răspundere limitată împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2016.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari